

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.308/2025/5.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2025. október 30. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentős értékre elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt elítélt I.r. és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2025. február 27. napján kihirdetett 4.Bf.215/2024/12. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terheltl II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy Terheltl II. rendű vádlott vonatkozásában az sértettl magánfél részére megfizetendő kártérítés kapcsán az államnak fizetendő illeték összege helyesen 27.000 (huszonhétezer) forint.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Járásbíróság 2024. április 9. napján kihirdetett 14.B.372/2022/38. számú ítéletében elítélt I.r. I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli lopás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] és közveszély okozása vétségében [Btk. 322. § (1) bekezdés, (5) bekezdés 1. tétel]. Ezért e vádlottat - halmazati büntetésül - 300 napi tétel, 1.000 forint egynapi tétel összegű, 300.000 forintban meghatározott pénzbüntetésre ítélte, rendelkezett részletfizetés engedélyezéséről, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltozásról, valamint az sértettl magánfél polgári jogi igényéről, míg

Terheltl II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], ezért 200 napi tétel, 1.000 forint egynapi tétel összegű, 200.000 forintban meghatározott pénzbüntetésre ítélte, rendelkezett részletfizetés engedélyezéséről, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról, e vádlottal szemben továbbá 50.001 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, valamint a közveszély okozása vétsége [Btk. 322. § (1) bekezdés, (5) bekezdés 1.tétel] vádjá alól felmentette, továbbá

rendelkezett a bűnjelekről, az I. rendű vádlottat érintő zár alá vétel feloldásáról, az sértettl jogi képviselője által előterjesztett költségigényről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész – a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül – mindkét vádlott terhére a vagyon elleni bűncselekményeik vádirat szerinti súlyosabb minősítése, a Terheltl II. rendű vádlottat érintő részfelmentő rendelkezés ellen, bűnössége megállapítása érdekében, valamint mindkét vádlott büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. elítélt I.r. I. rendű vádlott és védője, valamint Terheltl II. rendű vádlott és védője az elsőfokú ítéletet a kihirdetést követően nyomban tudomásul vették.

[3] Az ügyészség perorvoslatát elbírálvá, a Nyíregyházi Törvényszék - a másodfokú eljárásban tárgyalás tartását és bizonyítás lefolytatását követően - 2025. február 27. napján kihirdetett 4.Bf.215/2024/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát megváltoztatta, elítélt I.r. I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés b) pont bb) alpontjára figyelemmel, a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás büntetében és a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés b) pont bb) alpontjára figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás büntetében, míg Terheltl II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont bb) alpontjára figyelemmel, a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás büntetében és a Btk. 322. § (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés 1. tétele szerint minősülő közveszély okozása vétségében mondta ki.

[4] Ezért elítélt I.r. I. rendű vádlottat, a pénzbüntetés mellett, 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre is ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette, a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett az e vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a pénzbüntetés vonatkozásában részletfizetés engedélyezéséről és a meg nem fizetett pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, továbbá mellőzte a pénzbüntetésre vonatkozó egyéb rendelkezéseket. Kötelezte az I. rendű vádlottat az sértettl magánfél részére kártérítés, valamint az állam részére illeték megfizetésére, míg a sértett2 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A Terheltl II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést, halmazati büntetésként 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre súlyosította, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére az e vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá mellőzte a pénzbüntetés kiszabására és megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket. Kötelezte a II. rendű vádlottat az sértettl magánfél részére kártérítés, az állam részére illeték megfizetésére, valamint mellőzte a vele szemben elrendelt vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek egy részének elkobzását rendelte el, egyebekben a bűnjelek lefoglalását megszüntette és az iratok részeként rendelte kezelni, az I. rendű vádlottat 946.798 forint bűnügyi költség, míg a II. rendű vádlottat 5.078.308 forint bűnügyi költség, az I. és II. rendű vádlottakat egyetemlegesen 974.877 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, megállapítva, hogy 34.300 forint bűnügyi költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a zár alá vétel feloldásáról szóló rendelkezések pontosításával, tárgyalási nap megjelölésének pótlásával, illetve a II. rendű vádlott érvényes személyazonosító okmányának feltüntetésével helybenhagyta.

[5] A másodfokú ítélet ellen – az ellentétes döntésre tekintettel – Terhelt1 II. rendű vádlott védője, a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül fellebbezést jelentett be a II. rendű vádlott közveszély okozás vétsége miatti elítélése (III. tényállás) miatt, felmentése érdekében. Az ítélethirdetésen jelen nem lévő II. rendű vádlott részéről önálló fellebbezés nem érkezett, a másodfokon eljáró ügyész a törvényszék ítéletét tudomásul vette. A másodfokú ítélet elítélte I.r. I. rendű vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

[6] Terhelt1 II. rendű vádlott védője a közveszély okozás vétsége alóli felmentés érdekében bejelentett fellebbezését, annak előterjesztésekor röviden indokolta, melynek lényege szerint a Nyíregyházi Törvényszék törvénysértően nyitotta meg a bizonyítási eljárást az elsőfokú ítélet felülmérlegelése céljából, olyan hangfelvételeket hallgatott meg és tett a bizonyítás anyagává, amelyeket a járásbíró értékelt és azokról megállapította, hogy releváns információkat nem tartalmazott. A védő a harmadfokú eljárásban a másodfellebbezését – a Be. 617.§-a alapján alkalmazandó Be. 584.§ (6) bekezdés első mondatában foglaltak ellenére - írásban részletesen nem indokolta.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.159/2025/2. számú észrevételében kifejtett álláspontja szerint a II. rendű vádlott védőjének fellebbezése nem alapos. A Nyíregyházi Törvényszék a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit betartotta, helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a főügyészségi indítvánnyal egyezően részben megalapozatlan, az milyen körben és milyen módon küszöbölhető ki a másodfokú eljárásban. Okszerűen jutott arra az álláspontra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére indok nem volt, mivel a járásbíró olyan relatív eljárási szabálysértéseket követett csak el, amelyek nem hatottak ki az ügy másodfokú érdemi elbírálására. A törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményeként - részben az ügyiratok tartalma, részben a másodfokú eljárásban a bizonyítás lefolytatásával pótolta bizonyítékok alapján - a helyes ténybeli és jogkövetkeztetések levonását követően hozta meg az ítéletét, az általa kiegészített és pontosított tényállás alapján bírálta felül az ügyet, amely tényállás megalapozott és a harmadfokú eljárásban is irányadó. Azon védelmi hivatkozás, miszerint a másodfokú bíróság alaptalanul folytatott le bizonyítást és tiltott módon, pusztán felülmérlegelte az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítási anyagot, nem foghat helyt, a törvényszék ugyanis részletesen számba vette és értékelte a bizonyítékokat tekintetben is, hogy a járásbíró mely bizonyítékokat nem tett a tárgyalás anyagává, melyeket nem vett értékelési körébe és melyeket nem vetett össze a többi bizonyítékkal. Az eltérő tényállás megállapítását részletesen, meggyőzően indokolta, ahogy a jogi minősítés megváltoztatását és a büntetés súlyosítását is. Emellett a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes, amellyel, hogy indokolási kötelezettségét is messzemenő alapossággal teljesítette. A bűnösségi körülmények helytálló értékelését követően halmazati büntetést alkalmazott, a kiszabott büntetés mértéke és a járulékos kérdések körében adott indokolása helytálló, a kiszabott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető. Indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésan eljárva, a törvényszék ítéletét hagyja helyben a Be. 623. §-a alapján.

[8] A harmadfokú bíróság a másodfellebbezést a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 620. § (1) bekezdés 1. fordulata alapján, figyelemmel a Be. 621. § (2) bekezdésére, mivel az ítélet ellen a II. rendű vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését senki nem indítványozta, tanácsulésen bírálta el.

[9] A bejelentett védelmi perorvoslat nem alapos.

[10] A harmadfokon eljáró ítéltáblának mindenekelőtt abban kellett állást foglalnia, hogy megnyílt-e a harmadfokú felülbírálat lehetősége. A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés a) pontja szerint ellentétes a döntés – többek között – akkor, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Jelen ügyben Terhelt II. rendű vádlott esetében ez a helyzet, a harmadfokú eljárás lehetősége ezért joghatályosan megnyílt.

[11] A Be. 615. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel, a másodfokú ítéletnek a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[12] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján felülbírált a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, illetve azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont értelmében az elsőfokú és másodfokú eljárást, arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Emellett a Be. 618. § (2) bekezdése alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[13] Ellentétes döntés hiányában a védői másodfellebbezés nem érinthette a bűnösség megállapítását a lopás büntettének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpontja, (4) bekezdés b) pontja] vonatkozásában, az ezen bűncselekményhez kapcsolódó tényállás (II. tényállás) ezért a harmadfokú felülbírálat tárgyát sem képezte. Az ítélet fellebbezéssel nem érintett részére a felülbírálat a Be. 618. § (3) bekezdés a) pont és b) pont ba) és bb) alpontok alkalmazásával, a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottak szerint terjedt ki. A vagyoni elleni bűncselekmény kapcsán tehát az ítéltábla csupán azt vizsgálta, hogy van-e helye felmentésnek, vagy az eljárás megszüntetésének, illetve ennek hiányában a bűncselekmény minősítése törvényes-e.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során a Be. 607. § (1) bekezdésébe, 608. § (1) bekezdésébe és 609. § (1) bekezdésébe ütköző, az egész ügydöntő határozatra kiterjedő eljárási szabálysértést, amely az első- és másodfokú ítélet feltétlen hatályon kívül helyezését eredményezte volna, ezáltal a büntetőügy érdemi elbírálását kizárná, nem észlelt.

[15] A harmadfokú felülbírálat fentiek mellett magában foglalta az ellentétes döntéssel érintett, a másodfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságának vizsgálatát is. A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak [Be. 619. § (2) bekezdés].

[16] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság helyesen ismerte fel, miszerint az elsőfokú ítélet tényállása részben megalapozatlan. A tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint valóban hiányos volt és a b) pontja szerint részben felderítetlen, valamint a c) pont szerint részben ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, ezen túl a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján helytelen ténybeli következtetésen is alapult. A részbeni felderítetlenség indokolta a másodfokú eljárásban tárgyalás tartását és bizonyítás felvételét, azaz a II. rendű vádlottat érintően a Nyírbátori Rendőrkapitányságon 480/2017.bü szám alatt folyamatban volt nyomozati iratok közül a helyszíni szemle megtartásáról, valamint a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ismertetését, illetve a főügyészség által indítványozott hanganyagok lejátszását.

[17] A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése a másodfokú eljárásban a törvényszék számára kötelező volt, mivel azt a törvény mérlegelést nem tűrő kötelezettségévé teszi (BH2019.98.II., Kúria Bfv.993/2018/5.).

[18] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában kifogástalan részletességgel mutatott rá az elsőfokú bíróság érdemi döntését befolyásoló hibákra és hiányosságokra, amelyek a II. rendű vádlott közveszély okozása vétsége miatt emelt vád alóli téves felmentéséhez vezettek. Megalapozottan került megállapításra, hogy az elsőfokú bíróság részben hiányos bizonyítást folytatott le, részben a feltárt bizonyítékokat törvénysértően értékelte, ezáltal a megállapított tényekből további tényekre, így a II. rendű vádlott tudattartalmára tévesen következtetett. A másodfokú bíróság által ekörben kifejtettekkel az ítéltábla szintén maradéktalanul egyetértett, a II. rendű vádlott cselekvőségének megítéléséhez szakértő3 igazságügyi szakértő véleménye, a Nyíregyházi Járásbíróság 14.B.643/2019/14. számú ítéletével elbírált ügyben keletkezett iratok, a nyomozás során készített helyszíni szemle jegyzőkönyvének adatai és a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv, továbbá a hanganyagok, a helyesen értékelt tanúvallomásokkal alátámasztottan már kétséget kizáró következtetések levonására adtak alapot.

[19] A védelmi fellebbezés lényegében a törvényes másodfokú eltérő mérlegelést és eltérő ténymegállapítást sérelmezte tehát, amely – egyetértve az ügyészi állásponttal - eredményre nem vezethetett, hiszen a megalapozatlansági okok kötelezővé tették a tényhibák orvoslását. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma [Be.593. § (2) bekezdés] nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, vagy a téves helyett a helyes ténybeli következtetés levonása az elfogadott bizonyítékokból nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze.

[20] A másodfokú bíróság által megalapozottá tett tényállás hibátlan, ezért az a harmadfokú ítélezés alapját képezte, a Be. 619. § (1) bekezdés alapján.

[21] Az elsőfokú ítélettől eltérő tényállás alapján a másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terheltl II. rendű vádlott bűnösségére, a közveszély okozása vétsége kapcsán, a cselekmény minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak. Büntethetőségi akadály nem állt fenn, ezért bűnösségének megállapítása törvényes.

[22] Mindezek alapján a védő felmentés érdekében előterjesztett fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[23] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi tényezőket hiánytalanul tárta fel, az ítéltábla a büntetés kiszabása során a jelentős időmúlást nagyobb nyomattal értékelte, a másod- és harmadfokú döntés között eltelt további időmúlás miatt (Kúria 56/2007. BK vélemény III/10.).

[24] A büntetés céljának és a bünteteskiszabás elveinek maradéktalan figyelembevétele mellett a másodfokú bíróság Terheltl II. rendű vádlottal szemben törvényes, egyben tettarányos büntetést szabott ki, amely kifejezi az egyéniesítést és megfelel az ítélet belső arányosságának is, megfelelően igazodik az elbírált bűncselekmények tárgyi súlyához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. Enyhébb büntetési nem kiszabása szóba sem jöhetett, a szabadságvesztés tartama ugyanakkor túl szigorúnak nem tekinthető, az jóval a középérték alatti, enyhítésére alap nem mutatkozott. A II. rendű vádlott kedvező személyi körülményeire tekintettel egyetértett az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével is, melynek tartama ugyancsak arányos volt. A felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása utólagos elrendelése esetére a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontjára, valamint a beszámításra vonatkozó rendelkezések törvényesek voltak, korrekciót nem igényeltek, e vádlott ugyanis az őrizetben töltött idő mellett lakóhelyére elrendelt bűnügyi felügyelet hatálya alatt is állt (Nyíregyházi Járásbíróság 8.Bny.465/2019/2., Nyíregyházi Törvényszék 2.Bnyf.279/2019/2., Nyíregyházi Járásí Ügyészség B.4372/2019/7. számú végzései szerint). Tekintve, hogy a II. rendű vádlott az ítélethozatal időpontjában megfelelő vagyonnal és jövedelemmel nem

rendelkezett, nem volt kifogásolható a pénzbüntetés kiszabásának mellőzéséről hozott rendelkezés, illetve az sértettl magánfél javára megfizetendő kártérítésre kötelezés sem, e körben mindössze a másodfokú eljárás során már hatályos (2025. január 28.) jogszabályi rendelkezések alapján, az 500.001 forint összeghez igazodó, államnak járó illeték összege és jogszabályi alapja volt korrigálandó, tekintve, hogy az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja értelmében az illeték mértéke 300.001 és 3.000.000 forint közötti összeg esetében 18.000 forint és a 300.000 forint feletti rész 4,5%-a, jelen esetben 18.000 + 9.000 forint, azaz 27.000 forint. Mivel Terheltl II. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését tagadta a vagyon elleni bűncselekmény tekintetében is, az Itv. 58/A. § (1) bekezdés b) és c) pontjai szerinti mérsékelt illeték alkalmazására nem volt lehetőség. A polgári jogi igényhez kapcsolódó döntésnek megfelelően helyesen döntött továbbá a törvényszék a II. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás mellőzéséről, valamint az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[25] A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a védelmi fellebbezés aortalansága miatt, a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

[26] A harmadfokú bíróság határozata ellen a további fellebbezés lehetősége kizárt.

Debrecen, 2025. október 30.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mocsáry Eszter s.k.
előadó bíró

Dr. Deák Judit s.k.
bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.215/2024/12. számú ítélete a fellebbezéssel érintett Terheltl II. rendű vádlott vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla jelen határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. október 30.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke